Klosterneuburg, 3. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1542
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

recte dr̃ unus ds̃ ē. Sibec intelligis ñ te ad ea respondisse ia̅ ꝓcipis.
& de consensu uoluntatis te manifestam tam multa dixisse cognoscis. et̃
nos quippe incōparabilem cōsensū uoluntatis atq; indiuiduę caritatis
patis & filii & sp̃s sci̅ confitem̃. Ꝓ pt̃ q̃d dicim̃. Hęc trinitas un̄ est ds̃. S;
nos hoc et̃ q̃d uos ñ dicitis dicim̃. ꝓpt̃ una̅ eandēq; naturā. atq; sub-
stantiā. hi̅ tres unū sr̃. Hęc si describeres & contentiosus ē uolueris
ñ te ad ea respondisse aliquid ia̅ uidebis. & de hac questione ꝓcul
dubio iam tacebis. Vbi aū dr̃ filius pat̃ uerū ñ q̃d ego uolo s; q̃d tu
uis. q̃d te adiuuat q̃d tua ūba subiungis & dicis. ostendit uere suā
uoluntatē subiectam suo genitori. quasi nos negem̃ hominis uo-
luntatē uoluntati di ē̃ debere subiectā. Nam ex natura hominis
hoc dixisse dm̃ cito uidet. q̃ locū ipsū sci̅ euglii paulo attenti̅ intu-
et̃. Ibi enī dr̃. Tristis ē anima mea usq; ad mortē. Nūquid ex natura
unici uerbi posset hoc dici. S; homo q̃ putas gemere naturā sp̃s
sci̅. cur ñ et̃ naturā uerbi di unigeniti tristem dicas ē̃ potuisse.
Ille tam̃ ne q̃d diceret̃ tale. ñ aut tristis sū. quāuis et̃ si dixisset. ñ ñ
ex natura hominis oportuisset intelligi. s; aut tristis ē anima mea.
quāsiē homo utiq; habebat humanā. quāq̃m ⁊ in hoc q̃d aut. nō
q̃d ego uolo. aliud se ostendit uoluisse quā pat̃. q̃d ñ humano corde
ñ posset. cū infirmitatē nr̃ām in suū ñ duinū s; humanū transfi-
guraret affectum. Homine q̃ppe ñ assumpto. nullom̃ pat̃ diceret
unicū ūbū. ñ q̃d ego uolo. Hūquā enī posset ĩmutabilis illa natura
q̃quā aliud uelle quā pat̃. Hęc si distingueretis arryani. hereti-
ci ñ essetis. Ia̅ & illud q̃d ē̃. descendi de celo ñ ut faciā uoluntatē
meā s; uoluntatē ei̅ q̃ me misit. potest quidē accipi. et̃ sedm̃ id q̃d
ē̃ unigenitū uerbū. ut ido uoluntatē ñ suā dixerit ē̃ s; pat̃is. q̃m
de patre ē̃ q̃ q̃d ē̃ filii̅. Non ē̃ aū de filio q̃ q̃d ē̃ pat̃. sedm̃ q̃d dic-
tum ē̃. & mea doctrina ñ ē̃ mea. s; ei̅ q̃ misit me. quō pat̃is doctrina
ipse ē̃ q̃ pat̃is ē̃ uerbū. Et utiq; ñ a se ipso s; a patre. Et rursus cū
dicē omia quę habet pat̃ mea sr̃. pat̃ se ostendit equalē. Non absur-
dū ē̃ tam̃ etiā hoc ut sedm̃ id q̃d homo factus ē̃ dixisse accipiat̃.
descendi de celo ñ ut faciā uoluntatē meā. s; uoluntatē ei̅ qui me
misit. Sed s̃ enī ada q̃ tollit peccatū mundi. isto m̃ se discreuit a

dictum